

ΒΥΖΑΝΤΙΝΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ:
ΡΙΧΑΡΔΟΣ ΛΕΟΝΤΟΚΑΡΔΟΣ- ΝΑΙΤΕΣ – ΛΟΥΖΙΝΙΑΝ
(7ος- 12ο ΑΙΩΝΑ μ.χ.)

Ριχάρδος
Λεοντόκαρδος

Όταν διαιρέθηκε το Ρωμαϊκό κράτος σε ανατολικό και δυτικό, η Κύπρος αποτέλεσε τμήμα του ανατολικού Ρωμαϊκού κράτους. Το 342 μ.χ. σεισμός κατέστρεψε τις μεγάλες πόλεις Σαλαμίνα, Κούριο, Πάφο και άλλες. Τότε ο αυτοκράτορας Κωνσταντίνος χάρισε τους φόρους των

κατοίκων της Σαλαμίνας για μερικά χρόνια και τους βοήθησε να ανοικοδομήσουν την πόλη τους, που έγινε πρωτεύουσα και ονομάστηκε Κωνσταντία.

Το 367 Επίσκοπος της πόλης έγινε ο Επιφάνιος που θεωρείται ο εμπροδότης του Χριστιανισμού στην Κύπρο.

Το Πατριαρχείο της Αντιόχειας θέλησε να υπαγάγει στην αρμοδιότητα του την Εκκλησία της Κύπρου, με απόφαση όμως της Συνόδου της Εφέσου (431) η Εκκλησία της Κύπρου αναγνωρίστηκε ως αυτοκέφαλη.

Διοικητικά η Κύπρος ανήκε στη διοίκηση της Ανατολής όπου υπαγόταν και η Αίγυπτος.

Αργότερα η Κύπρος υπήρξε μέρος του θέματος των Κυβερραιωτών και στα χρόνια της Μακεδονικής δυναστείας αποτέλεσε ξεχωριστό θέμα του βυζαντινού κράτους.

Από τα μέσα του 7ου αιώνα ως το 10ο αιώνα η Κύπρος ήταν στο έλεος των Αράβων πειρατών, οι οποίοι όμως δεν επεδίωξαν μόνιμη εγκατάσταση σ αυτή, αλλά περιορίζονταν στην αρπαγή και τη λεηλασία.

Σε μια επιδρομή Αράβων που έγινε το 806, αναφέρεται ότι πουλήθηκαν ως δούλοι 16.000 Κύπριοι.

Την ίδια εποχή το νησί χρησιμοποιόταν από τους βυζαντινούς αυτοκράτορες ως τόπος

Σύγχρονος Ιππότης κατά τα εγκαίνια ξενοδοχείου στην Πάφο στη δεκαετία του 1980

Σύγχρονοι ιππότες κατά τα εγκαίνια ξενοδοχείου στην Πάφο. (Φωτογραφία Α. Μωϋσέως)

εξορίας ανεπιθύμητων προσώπων.

Το 965 όταν ήταν αυτοκράτορας ο Νικηφόρος Φωκάς, ο βυζαντινός στρατός, με επικεφαλής το στρατηγό Νικήτα Χαλκούτση, κατόρθωσε να απαλλάξει την Κύπρο από τους Αραβες.

Τον 11ο αιώνα δυο διοικητές της Κύπρου, ο Θεόφιλος ο Ερωτικός και ο Ραφιομάτης, προσπάθησαν να ανεξαρτητοποιηθούν από το Βυζάντιο χωρίς αποτέλεσμα όμως, γιατί το βυζαντινό κράτος αποκατέστησε την κυριαρχία του στο νησί με την αποστολή στρατού εναντίον των στασιαστών.

Το 1,160 ο ανεψιός του αυτοκράτορα Μανουήλ Κομνηνού, Ισαάκιος Κομνηνός, που ήταν διοικητής της Κιλικίας, κατέλαβε την Κύπρο και αυτοανακηρύχτηκε ηγεμόνας της.

Ο Ισαάκιος Κομνηνός κράτησε την Κύπρο ως το 1191.

Τότε αποβιβάστηκε στο νησί ο στρατός του Ριχάρδου του Λεοντόκαρδου, βασιλιά της Αγγλίας (Γ Σταυροφορία) και κατέλαβε αμέσως τη Λεμεσό.

Σε μάχη που ακολούθησε στην Τριμιθούντα της Μεσαορίας, ο στρατός του Ριχάρδου νίκησε το στρατό του Ισαάκιου και αιχμαλώτισε τον ίδιο.

Ο Ριχάρδος Λεοντόκαρδος πάνω στο άλογο του μπροστά από την είσοδο της Βρετανικής Βουλής στο Λονδίνο

Ο Ριχάρδος ο Λεοντόκαρδος δεν κράτησε την Κύπρο για πολύ, αλλά την πούλησε σχεδόν αμέσως στους Ναΐτες

Αναπάρσταση της άφιξης του Ριχάρδου του Λεοντόκαρδου στην Κύπρο

Ιππότες. Οι Ναΐτες Ιππότες πούλησαν με τη σειρά τους την Κύπρο το 1191 στον Γκουίντο Λουζινιάν, βασιλιά της Ιερουσαλήμ (Επίσημες πληροφορίες).

Ο νικητής στις σύγχρονες κονταρομαχίες αποτελείώνει τον αντίπαλο του.

Φωτογραφία του Α. Μωϋσέως κατά τα εγκαίνια ξενοδοχείου της Πάφου στη δεκαετία του 1980

